

Teatrul românesc se situează ferm pe coordonatele edificării unei societăți noi și a unui om nou. În cei 38 de ani care au trecut, atât de bogați în împliniri, de la revoluția de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă, teatrul și-a înțeles menirea din ce în ce mai bine și a dovedit aceasta prin fapte de artă cu prelungit ecou. Partidul, prin glasul său cel mai autorizat, a dat o înaltă apreciere nivelului înalt pe care l-au atins în țara noastră literatura și artele.

Stagiunea care s-a deshoșis, în această toamnă, se va desfășura sub semnul marilor idei, al ideilor-forță cuprinse în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la plenara C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie, în concluziile celui de-al doilea Congres al educației politice și culturii socialiste.

Repertoriile teatrelor au fost alcătuite, în general, în acest spirit. Desigur, este încă loc de mai bine. Mai cu seamă că stagiunea va coincide, pe parcursul ei, cu mari evenimente politice.

Astfel, spre finele anului, va avea loc Conferința Națională a partidului. Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la plenara din 1—2 iunie a fost larg și profund dezbătută și însușită de către toate organizațiile de partid, de masă și obștești, de către toți oamenii muncii. Comuniștii, creatorii din teatre, din toate

Teatrul — artă a Cetății

Instituțiile artistice și-au însușit această Expunere, care va fi și baza dezbaterilor din Conferința Națională, drept program al lor de acțiune. Este de așteptat ca apropiata Conferință Națională să ofere partidului și poporului un set bogat de noi idei privind conținutul, natura, legitățile, perspectivele viitoarei alcătuirii a societății românești, ceea ce va fi esențial și pentru filozofia culturii, pentru cultura însăși, pentru toate artele, care se inspiră, înainte de orice, din imaginea societății politice.

La 30 decembrie, poporul român va sărbători 35 de ani de la proclamarea Republicii, eveniment care a marcat începutul transformărilor revoluționare cu caracter socialist, desăvârșind revoluția din August.

La 26 ianuarie 1983, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, cel mai iubit fiu al poporului român, va împlini 65 de ani de viață și 50 de ani de glorioasă activitate revoluționară, în slujba națiunii române, pentru binele și fericirea flecăruia dintre noi, pentru cauza partidului, a păcii mondiale și a socialismului. Întregul popor consideră această aniversare ca pe o mare sărbătoare națională. Oamenii de artă și cultură sînt conștienți că opera teoretică și practică a tovarășului Nicolae Ceaușescu continuă și îmbogățește. Inclusiv prin critică comunistă, la cel mai înalt nivel intelectual, teoria și practica socialismului științific, în general, și că, totodată, ea încununează cugetarea și fapta celor mai de seamă gînditori și bărbați de stat români. Oamenii de artă vor celebra aniversarea conducătorului mult stimat al partidului și al statului nostru cu sentimentul mîndriei de a-i fi contemporani, de a-i urma fără ezitare îndemnurile, sfaturile, ideile atît de profunde și generoase, cu sentimentul că îi sînt datori tovarășului Nicolae Ceaușescu recunoștința cea mai adîncă pentru climatul pe care partidul, după Congresul al IX-lea, l-a creat, pe temelii căruiua se afirmă viguros, plenar, în forme dintre cele mai expresive, o artă situată sub nobilul sigiliu al libertății de creație și al angajării militante, responsabile.

În primăvara anului viitor, se împlinesc 90 de ani de cînd a fost întemeiat primul partid revoluționar al muncitorilor din România, partidul dreptății sociale, al drepturilor omului, al libertății și independenței naționale, ale cărui minunate idealuri sînt înfăptuite, în zilele noastre, de către întregul popor, sub conducerea înțeleaptă, clarvăzătoare, a Partidului Comunist Român, a secretarului său general.

Toate aceste mărețe evenimente, care vor mobiliza energiile creatoare ale tuturor artiștilor sînt, totodată, argumentele ce ne dau convingerea că stagiunea artistică, stagiunea teatrală care a început va fi o stagiune a artei, a teatrului de inspirație politică socialistă, o treaptă superioară pe drumul afirmării teatrului ca artă a Cetății.

„T”